

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 17

(Shabbat 156a-b: ¿El poder de los astros?)

כתיב אפינקסיה דרבי יהושע בן לוי:
האי מאן דבחד בשבא: יהי גבר ולא חדא ביה.
מאי "ולא חדא ביה"?
אילימא ולא חד לטיבו.

והאמר רב אשי: אנא בחד בשבא הואי!
אלא לאו חדא לבישו.

והאמר רב אשי: אנא ודימי בר קקוזתא הוויין בחד
בשבא. אנא מלך והוא הוה ריש גנבי!
אלא אי כולי לטיבו אי כולי לבישו.
מאי טעמא? דאיברו ביה אור וחושך.

האי מאן דבתרי בשבא: יהי גבר רגזן.
מ"ט? משום דאיפליגו ביה מיא.

האי מאן דבתלתא בשבא: יהי גבר עתיר וזנאי יהא.
מ"ט? משום דאיברו ביה עשבים.

האי מאן דבארבעה בשבא: יהי גבר חכים ונהיר.
מ"ט? משום דאיתלו ביה מאורות.

האי מאן דבחמשה: בשבא יהי גבר גומל חסדים.
מ"ט? משום דאיברו ביה דגים ועופות.

האי מאן דבמעלי שבתא יהי גבר חזרן.
אמר ר"נ בר יצחק: חזרן במצות.

האי מאן דבשבתא: יהי בשבתא ימות על דאחילו עלוהי
יומא רבא דשבתא.
אמר רבא בר רב שילא וקדישא רבא יתקרי.

אמר להו רבי חנינא: פוקו אמרו ליה לבר ליואי לא מזל יום
גורם אלא מזל שעה גורם.

האי מאן דבחמה: יהי גבר זיותן. יהי אכיל מדיליה ושתי
מדיליה ורזוהי גליין. אם גניב לא מצלח.

האי מאן דבכוכב נוגה: יהי גבר עתיר וזנאי יהי.
מ"ט? משום דאיתיליד ביה נורא.

האי מאן דבכוכב: יהי גבר נהיר וחכים.
משום דספרא דחמה הוא.

האי מאן דבלבנה: יהי גבר סביל מרעין. בנאי וסתיר סתיר
ובנאי אכיל דלא דיליה ושתי דלא דיליה ורזוהי כסיין.
אם גנב מצלח.

האי מאן דבשבתאי: יהי גבר מחשבתיה בטלין.
ואית דאמרי: כל דמחשבין עליה בטלין.

האי מאן דבצדק: יהי גבר צדקן.
אמר ר"נ בר יצחק: וצדקן במצות.

האי מאן דבמאדים: יהי גבר אשיד דמא.
א"ר אשי: אי אומנא אי גנבא אי טבחא אי מוהללא.

אמר רבה: אנא במאדים הואי.
אמר אביי: מר נמי עניש וקטיל.

איתמר:

רבי חנינא אומר: מזל מחכים מזל מעשיר ויש מזל
לישראל.

רבי יוחנן אמר: אין מזל לישראל.

ואזדא רבי יוחנן לטעמיה. דא"ר יוחנן: מניין שאין מזל
לישראל? שנאמר (ירמיהו י) "כה אמר ה' אל דרך הגוים
אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים
מהמה" הם יחתו, ולא ישראל.

ואף רב סבר: אין מזל לישראל.

דאמר רב יהודה אמר רב: מניין שאין מזל לישראל
שנאמר: (בראשית טו) "ויוצא אותו החוצה" – אמר אברהם
לפני הקב"ה רבש"ע (בראשית טו) "בן ביתי יורש אותי" –
אמר לו לאו. (בראשית טו) "כי אם אשר יצא ממעריך". אמר

לפניו: רבש"ע נסתכלתי באיצטגנינות שלי ואיני ראוי להוליד בן. אמר ליה: צא מאיצטגנינות שלך שאין מזל לישראל. מאי דעתיך (156b) דקאי צדק במערב? מהדרנא ומוקמינא ליה במזרח! והיינו דכתיב: (ישעיהו מא) "מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו."

ומדשמואל נמי אין מזל לישראל.

דשמואל ואבלט הוו יתבי והוו קאזלי הנך אינשי לאגמא. א"ל אבלט לשמואל: האי גברא אזיל ולא אתי טריק ליה חיויא ומיית.

א"ל שמואל: אי בר ישראל הוא אזיל ואתי.

אדיתבי אזיל ואתי. קם אבלט שדיה לטוניה אשכח ביה חיויא דפסיק ושדי בתרתי גובי.

א"ל שמואל: מאי עבדת?

א"ל: כל יומא הוה מרמינן ריפתא בהדי הדדי ואכלינן. האידנא הוה איכא חד מינן דלא הוה ליה ריפתא. הוה קא מיכספ אמינא להו: 'אנא קאימנא וארמינא' כי מטאי לגביה שואי נפשאי כמאן דשקילי מיניה כי היכי דלא ליכסיף.

א"ל: מצוה עבדת.

נפק שמואל: ודרש (משלי י) 'וצדקה תציל ממות' ולא ממיתה משונה אלא ממיתה עצמה.

ומדר"ע נמי אין מזל לישראל.

דר"ע הויא ליה ברתא. אמרי ליה כלדאי ההוא יומא דעיילה לבי גננא טריק לה חיויא ומיתא. הוה דאיגא אמילתא טובא. ההוא יומא שקלתה למכבנתא דצתא בגודא איתרמי איתיב בעיניה דחיויא. לצפרא כי קא שקלה לה הוה קא טריק ואתי חיויא בתרה.

אמר לה אבוה: מאי עבדת?

אמרה ליה: בפניא אתא עניא קרא אבבא והווי טרידי כולי עלמא בסעודתא וליכא דשמעיה קאימנא שקלתי לריסתנאי דיהבית לי יהבתיה ניהליה. אמר לה: מצוה עבדת.

נפק ר"ע ודרש: 'וצדקה תציל ממות' ולא ממיתה משונה אלא ממיתה עצמה.

ומדר"נ בר יצחק נמי אין מזל לישראל.

דאימיה דר"נ בר יצחק אמרי לה כלדאי: בריך גנבא הוה. לא שבקתיה גלויי רישיה אמרה ליה: כסי רישיך כי היכי דתיהוו עלך אימתא דשמיא ובעי רחמי. לא הוה ידע אמאי קאמרה ליה. יומא חד יתיב קא גריס תותי דיקלא. נפל גלימא מעילויה רישיה. דלי עיניה חזא לדיקלא אלמיה יצריה סליק פסקיה לקיבורא בשיניה: